MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 6
ROK XVI

WARSZAWA
15 LIPCA 1934

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚC I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚC II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I.

35.

W.O. 438/23.

PRZEMIANOWANIE KONSULATU R. P. W KIJOWIE.

Z dniem 1 sierpnia 1934 r. przemianowuję Konsulat R. P. w Kijowie na Konsulat Generalny R. P.

Okręg kompetencji terytorjalnej Konsulatu Generalnego R. P. obejmuje obszar Ukr. S. R. R., oraz obszar Autonomicznej Mołdawskiej Republiki Rad.

36.

W.O. 438/23.

PRZEMIANOWANIE KONSULATU GENERALNEGO R. P. W CHARKOWIE.

Z dniem 1 sierpnia 1934 r. znoszę Konsulat Generalny R. P. w Charkowie z tem, że równocześnie ustanawiam w Charkowie Konsulat R. P.

Okręg kompetencji terytorjalnej Konsulatu R. P. obejmuje dzielnice: Charkowską, Dniepropietrowską i Donbaską.

37.

W.O. 438/4.

TYMCZASOWA ORGANIZACJA BIURA PERSONALNEGO.

Do czasu wydania nowego Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dn. 17/VIII 1933 r. Nr 56-31/1 w sprawie organizacji Biur Personalnych, zarządzam utworzenie Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w miejsce dotychczasowego Wydziału Osobowego.

Biuro Personalne (B. Pers.) obejmować będzie 3 referaty:

a) referat urzędników etatowych i pracowników kontraktowych,

b) referat regulaminów, wyszkolenia i spraw dyscyplinarnych,

c) referat organizacyjny.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. Urz. Min. Spr. Zagr.

38.

E.III. 787/47/1.

ZAŚWIADCZENIA NA KREDYTOWANE ORAZ ULGOWE PRZEJAZDY KOLEJAMI DLA REEMIGRANTÓW.

Wobec stwierdzenia niewłaściwego wypełniania przez odnośne urzędy zagraniczne R. P. zaświadczeń na kredytowane oraz ulgowe

(50%) przejazdy kolejami, wystawianych dla reemigrantów, wskutek czego reemigranci są narażani na nieuznawanie przez władze kolejowe tych zaświadczeń, — polecam urzędom zagranicznym R. P. ścisłe przestrzeganie instrukcji b. Urzędu Emigracyjnego, w sprawie ulg taryfowych na przewóz reemigrantów i ich mienia (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 1 z 1932 r. poz. 1).

W szczególności należy uważać ażeby:

1. Zaświadczenia zawierały wyraźnie wpisaną, p o u p r z e d n i e m s p r a w d z e n i u, stację kolejową miejsca przeznaczenia;

2. Ilość biletów dla dorosłych i ilość biletów dla dzieci od lat 4 do ukończonych lat 10, oraz ilość biletów bezpłatnych dla dzieci poniżej lat 4, po sprawdzeniu wieku na podstawie metryk urodzenia i t. p. była dokładnie wymieniona;

3. Bagaż w odpowiedniej pozycji był wpisany według sztuk, a przynajmniej by pozycja ta, po ustaleniu posiadania przez reemigrantów bagażu, nie była skreślana;

4. Nie wydawano zaświadczeń ulgowych, jak i kredytowanych na 2—3 rodziny i więcej, gdy rodziny takie udają się do różnych miejscowości (stacyj kolejowych).

Jednocześnie polecam, ażeby:

a) reemigrantom, którym zostanie udzielona zapomoga pieniężna na przejazd do granicy polskiej, były równocześnie wydawane zaświadczenia na kredytowane, względnie ulgowe przejazdy kolejowe od granicy polskiej do miejsca zamieszkania;

b) informowano reemigrantów, nadających i wysyłających swoje rzeczy nie jako bagaż, ale oddzielnie, o potrzebie uiszczenia w całości przez nich opłat kolejowych za przewóz tych rzeczy od granicy polskiej, oraz o drobnych opłatach manipulacyjnych, pobieranych przez graniczne niemieckie władze kolejowe przy przekazywaniu tych przesyłek przez ajencję celną; rzeczywiście niezamożnym reemigrantom należy udzielać drobnych zapomóg pieniężnych na wspomniane opłaty manipulacyjne.

39.

E. III. 729a/24/1.

ZAOPATRZENIE W PASZPORTY OBYWATELI POLSKICH ZAGRANICĄ.

Osoby narodowości polskiej przebywające zagranicą, starają się przeważnie o udowodnienie swego obywatelstwa lub wystawienie im paszportów dopiero wówczas, gdy okoliczności zmuszają ich do natychmiastowego wykazania się paszportami polskiemi. Ponieważ jednak formalności, związane ze stwierdzeniem obywatelstwa i wystawieniem

paszportu zazwyczaj wymagają dłuższego okresu czasu, jest niemożliwem natychmiastowe wystawienie paszportu, co wywołuje niezadowolenie petentów, a w konsekwencji szereg przykrości dla obydwóch stron.

Ten stan rzeczy należy uznać za niepożądany, zarówno w interesie petentów jak i urzędów zagranicznych R. P., wobec czego polecam wszcząć w tym celu jaknajszerszą odpowiednią akcję informacyjną wśród wychodźtwa, za pośrednictwem miejscowych polskich organizacyj, stowarzyszeń i prasy.

Przy informowaniu należy szczególnie podkreślać, że nowe rozporządzenie w sprawie taryfy opłat konsularnych, które weszło w życie z dniem 1.VII.1934 r. ułatwi w znacznym stopniu zaopatrywanie się w paszporty, o ile chodzi o stronę finansową, gdyż przewiduje między innemi znaczne zniżki w opłatach paszportowych, mianowicie, — za wystawienie lub przedłużenie paszportu na okres 6 miesięcy — zł. 15, ponad 6 mies. do 2-ch lat — zł. 20, ponad 2 lata do 3-ch lat — zł. 40. Pozatem zniżka opłat paszportowych dla robotników i osadników wynosić będzie 75% (zamiast dotychczasowych 65%).

Wobec tak daleko idących ułatwień akcja urzędów zagranicznych R. P. w kierunku zaopatrywania wychodźców w paszporty (o ile możności ważnych na okres 3 lat), powinna wkrótce dać dodatnie rezultaty.

Minister

Warszawa, 15 lipca 1934 r. (—) *J. Beck*

CZĘŚĆ II.

40.

W. O. 429/57.

ULGI KOLEJOWE DLA MŁODZIEŻY SZKOLNEJ.

W związku ze zmianą postanowień taryfowych o ulgowych przejazdach młodzieży szkolnej, jaka nastąpiła z dniem 1 stycznia r. b., zmieniony został również z tym dniem wzór zaświadczenia szkolnego, jakie wydają zakłady naukowe do uzyskania zniżki kolejowej (TOBE wzór Nr. 1) przy przejazdach pojedyńczych.

Ze względu jednak na zapasy zaświadczeń wzoru, obowiązującego do dnia 1 stycznia r. b., Ministerstwo Komunikacji poleciło organom kolejowym w okresie przejściowym do czasu wyczerpania tych zapasów — nie dłużej jednak niż do okresu wakacyjnego — honorować zaświadczenia wydawane na blankietach dawnego wzoru.

W razie niemożności ze względów technicznych zaopatrzenia do tego czasu wszystkich urzędów zagranicznych w nowe zaświadczenia i konieczności używania zaświadczeń dawnego wzoru, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca podległym mu urzędom zagranicznym zaopatrywać zaświadczenia szkolne (TOBE wzór Nr. 1), wydawane studentom kształcącym się w wyższych zakładach naukowych zagranicą, stemplem o treści: „Ulga według tabeli szóstej (B)".

41.

E. III. 695-a/5/1.

KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWEJ Z URZĘDAMI ZAGRANICZNEMI R. P.

Naskutek licznych zażaleń ze strony urzędów zagranicznych R. P. na przewlekłe załatwianie przez władze administracji ogólnej i samorządowej rekwizycyj konsularnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało następujący okólnik:

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, dn. 16 maja 1934 r.

Nr. GL. 65-6/8.

Korespondencja zagraniczna władz administracji ogólnej.

Do

P. P. Komendanta Głównego Policji Państwowej,
Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego,
Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.
Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach,
Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych,
Starostów oraz
Prezydentów miast.

Mimo wydania szczegółowych przepisów, regulujących sposób przeprowadzenia korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych z placówkami zagranicznemi Rzeczypospolitej oraz osobami zamieszkałemi zagranicą (okólnik Nr. 66 z 1931 r. Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 107 i okólnik Nr. 69 z 1933 r. Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 12, poz. 162) oraz mimo podkreślenia w cz. IV okólnika Nr. 66 konieczności załatwiania takiej korespondencji jako pilnej — dochodzą do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nadal bardzo częste skargi i zażalenia na zbyt powolne, a nawet opieszałe traktowanie takiej korespondencji. Bywają wypadki, że obywatel polski, mieszkający zagranicą, oczekuje kilka miesięcy od władz administracji ogólnej telegraficznej odpowiedzi przez siebie opłaconej.

Fakty takie nietylko rzucają ujemne światło na sprawność urzędowania władz i urzędów polskich, ale ponadto narażają obywateli polskich zagranicą nieraz na niepowetowane szkody.

Celem zapobieżenia powtarzaniu się tego rodzaju wypadków komunikuję, że urzędnicy, którzy w przyszłości dopuszczą się podobnych zaniedbań, będą bezwarunkowo pociągani do surowej odpowiedzialności.

(—) Bronisław Pieracki
Minister.

Przy ponagleniu spraw, których załatwienie, zdaniem urzędu zagranicznego ulega zwłoce, nieuzasadnionej charakterem sprawy, urzędy zagraniczne winny w przyszłości powołać się na powyższy okólnik.

42.

E.III.734/6/1.

ZMIANA W ROZPORZĄDZENIU O WJEŹDZIE DO POLSKI CUDZOZIEMCÓW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8.XI.1929 r. o ruchu cudzoziemców, został zmieniony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23.III.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26 z 1934 r. poz. 207).

43.

A.III.540/R/43.

PRZEPUSTKI SAMOCHODOWE DLA PERSONELU URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

W uzupełnieniu okólnika Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dn. 30.XI.1929 r. Nr. P. D. 4722 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 11 z 1929 r. poz. 94 lub Zb. Przepisów Konsularnych tekst 350) Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dn. 20 lutego 1931 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 7 z 1931 r. poz. 97).

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 20 lutego 1931 r.

W SPRAWIE PRZEPUSTEK SAMOCHODOWYCH DLA PERSONELU POLSKICH AMBASAD, POSELSTW I KONSULATÓW ZAGRANICĄ.

Na podstawie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314) zarządza się, co następuje:

1. Wprowadzone rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 1929 r. przepustki samochodowe dla obywateli państw obcych, zajmujących stanowisko dyplomatyczne poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.

Urz. Min. Skarbu Nr. 20 z 1929 r. poz. 215), mogą być wydawane na warunkach ustalonych w wymienionem rozporządzeniu również osobom należącym do personelu polskich ambasad, poselstw i konsulatów zagranicą i tam zamieszkałym.

2. Ulgi wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia mogą być stosowane tylko do samochodów zarejestrowanych w miejscu urzędowania personelu polskich ambasad, poselstw oraz konsulatów i stanowiących własność wymienionego personelu lub własność państwową.

3. O wydaniu przepustki samochodowej decyduje Ambasador względnie Poseł Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dla polskich konsulatów, których sprawy służbowe tego wymagają, Ambasador względnie Poseł Rzeczypospolitej Polskiej może przedłużyć termin ważności przepustki samochodowej do jednego roku.

Kierownik Ministerstwa Skarbu
(—) Ignacy Matuszewski

44.

G. M. A. 489/43.

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA HASEŁ REJESTRATURY.

Stosownie do punktu 7 Instrukcji, zamieszczonej w Hasłach Rejestratury, wprowadza się następujące uzupełnienie:

Dodają się hasła:

315 — Informacje w różnych sprawach emigracyjnych
409 — Centralny Skorowidz Informacyjny
74 — Sytuacja Ekonomiczna w Polsce.

W.O.

45.

ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

1) Konsulat R. P. w Morawskiej Ostrawie — Johannyho třida No. 11.
2) Konsulat R. P. w Pile — Brauerstrasse No. 4.
3) Agent Konsularny R. P. w Posadas — c. Tucuman 272.

46.

W.O.471/4/34.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Bartel Ludwik Stefan, referendarz — attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Berlinie, z dn. 1 lipca 1934.

Dernałowicz Władysław, wicekonsul w Konsulacie Gen. R. P. w Stambule — II sekretarzem ambasady w ambasadzie R. P. w Angorze, z dn. 1 lipca 1934 r.

Dunajecki Aleksander, radca — konsulem w Konsulacie Gen. R. P. w Paryżu, z dn. 1 lipca 1934 r.

Galas Konstanty, referendarz — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Dyneburgu, z dn. 1 lipca 1934 r.

Jankowski Tadeusz, konsul w Konsulacie Gen. R. P. w Paryżu — konsulem generalnym z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Gen. R. P. w Paryżu, z równoczesnem mianowaniem radcą emigracyjnym Ambasady R. P. w Paryżu, z dn. 1 lipca 1934 r.

Lalicki Stefan, radca — radcą handlowym w Poselstwie R. P. w Wiedniu, z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w Wiedniu z tyt. konsula, z dn. 1 czerwca 1934 r.

Mniszek Aleksander, referendarz — attaché konsularny w Konsulacie Gen. R. P. w Mińsku, z dn. 1 lipca 1934 r.

Starzeński Paweł, referendarz — attaché ambasady w Ambasadzie R. P. w Londynie, z dn. 1 czerwca 1934 r.

Wajdemajer Alfons Brunon, referendarz — attaché konsularnym w Konsulacie R. P. we Wrocławiu, z dn. 1 lipca 1934 r.

POWOŁANY NA STANOWISKO:

Stebłowski Adam, radca — powołany na stanowisko polskiego Członka Górnośląskiej Komisji Mieszanej w Katowicach, z dn. 1 czerwca 1934 r.

POWIERZENIE KIEROWNICTWA:

Dr. Gawrońskiemu Wacławowi, konsulowi gen., kierownikowi Konsulatu Gen. R. P. w Berlinie — kierownictwa Konsulatu Gen. R. P. w Chicago, z dn. 1 września 1934 r.

Karszo-Siedlewskiemu Janowi, radcy ambasady, kierownikowi Konsulatu Gen. R. P. w Charkowie — kierownictwa Konsulatu Gen. R. P. w Kijowie, z dn. 1 sierpnia 1934 r.

Krajewskiemu Wincentemu, referendarzowi — kierownictwa referatu w Wydziale Osobowym, z dn. 1 czerwca 1934 r.

Dr. Kulikowskiemu Czesławowi, prow. konsulowi w Konsulacie Gen. R. P. w Kurytybie — kierownictwa Konsulatu Gen. R. P. w Kurytybie, z dn. 1 września 1934 r.

Pajączkowskiemu Edwardowi, sekretarzowi rachunkowemu — kierownictwa Referatu Budżetowego w Wydziale A. II. z dn. 1 czerwca 1934 r.

Dr. Poznańskiemu Karolowi, konsulowi gen. R. P. w Paryżu — kierownictwa Konsulatu Gen. R. P. w Londynie, z dn. 1 lipca 1934 r.

Sośnickiemu Stanisławowi, konsulowi i kierownikowi Konsulatu R. P. w Kijowie — kierownictwa Konsulatu R. P. w Charkowie, z dn. 1 sierpnia 1934 r.

Dr. Staniewiczowi Romanowi, konsulowi gen. i kierownikowi Konsulatu Gen. R. P. w Kurytybie — kierownictwa Konsulatu Gen. R. P. w Berlinie, z dn. 1 września 1934 r.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU PEŁNIENIA FUNKCYJ:

Dr. Starzewskiemu Janowi, radcy — p. o. chargé d'affaires R. P. w Tallinnie, do dn. 30 czerwca 1934 r.

ODWOŁANI:

Dr. Kruszyński Janusz, attaché poselstwa z tyt. sekretarza poselstwa w Ambasadzie R. P. w Angorze — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem referendarzem, z dn. 1 lipca 1934 r.

Zarański Józef, sekretarz poselstwa w Ambasadzie R. P. w Londynie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem referendarzem, z dn. 31 maja 1934 r.

PRZYDZIELENI:

Chiczewski Feliks, radca — do Wydziału A. III., z dn. 1 czerwca 1934 r.

Dąbrowolska Halina, sekretarz administracyjny w Referacie Archiwalnym — do Wydziału A. III., z dn. 1 czerwca 1934 r.

Gieburowski Józef, radca — do Wydziału E. II., z dn. 1 lipca 1934 r.

Hulanicki Witold, prow. radca — do Wydziału P. VI., z dn. 1 lipca 1934 r.

Komorski Jan, pomocnik kancelaryjny w Wydziale A. II. — do Wydziału A. III., z dn. 1 sierpnia 1934 r.

Krasowska Stefanja, podreferendarz w Wydziale P. I. — do Referatu Archiwalnego z dn. 1 czerwca 1934 r.

Kurnatowski Adam, referendarz — do Wydziału P. V., z dn. 1 czerwca 1934 r.

Małęczyński Jan, referendarz w Wydziale E. II. — do Wydziału E. I., z dn. 15 czerwca 1934 r.

Pietrow Roman, prow. intendent w Wydziale A. III. — do Wydziału A. II., z dn. 1 sierpnia 1934 r.

Śliżewski Wacław, sekretarz rachunkowy w Wydziale A. II. — do Wydziału A. III., z dn. 1 czerwca 1934 r.

Zdanowicz Zbigniew, sekretarz rachunkowy w Wydziale A. II. do Wydziału A. III., z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Referatu Gospodarczego, z dn. 1 czerwca 1934 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Kermenicowi Oswaldowi, radcy — do dn. 31 lipca 1934 r.

Korewie Bolesławowi, kierownikowi kancelarji — do dn 30 czerwca 1935 r.

Kowalewskiemu Stanisławowi, prow. sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 30 czerwca 1935 r.

Kotasowi Rudolfowi, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 31 lipca 1935 r.

Łagowskiej Anieli, sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 30 czerwca 1935 r.

Stefaniakowi Franciszkowi, kierownikowi kancelarji — do dn. 30 czerwca 1935 r.

SzwówNie Aleksandrze, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 31 maja 1935 r.

Zajączkowskiej Marji, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 31 lipca 1935 r.

Żarnochowi Janowi, sekretarzowi rachunkowemu — do dn. 30 czerwca 1935 r.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Szteynównie Zofji, prow. sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 30 czerwca 1935 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Dzierżykraj-Morawski Kajetan, minister pełnomocny i polski Członek Górnośląskiej Komisji Mieszanej w Katowicach — z dn. 1 czerwca 1934 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.:

Downarowicz Kazimierz, radca — z dn. 31 maja 1934 r. w związku z przejściem do Ministerstwa Skarbu.

Zyndram-Kościałkowski Wacław, prow. referendarz — z dn. 6 czerwca 1934 r. w związku z przejściem do Ministerstwa Komunikacji.

47.

P. D. 416-b/zezw/a/3/4.

ODZNACZENIA.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniami z dnia 19-go i 23 kwietnia 1934 roku udzielił zezwolenia na przyjęcie i noszenie orderów cudzoziemskich następującym osobom:

1) *Janowi Perłowskiemu*, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu R. P. w Madrycie — Wielkiego Krzyża portugalskiego orderu św. Jakóba od Miecza.

2) *Antoniemu Romanowi*, Radcy Ekonomicznemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego I kl. szwedzkiego orderu Wazy,

3) *Adamowi Stebłowskiemu*, Radcy Ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego bułgarskiego ord. św. Aleksandra, Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą jugosłowiańskiego ord. św. Sawy, oraz łotewskiego Medalu Wojennego z Mieczami,

4) *Stanisławowi Sośnickiemu*, Konsulowi R. P. w Kijowie — Krzyża Komandorskiego japońskiego ord. św. Skarbu,

5) *Witoldowi Adamowi Korsakowi*, referendarzowi w M. S. Z. – Krzyża Oficerskiego czeskosłowackiego ord. Białego Lwa oraz Krzyża Oficerskiego orderu Gwiazdy Rumuńskiej,

6) *Henrykowi Malhomme*, referendarzowi w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Jugosłowiańskiej,

7) *Edwardowi Kulisiewiczowi*, referendarzowi w M. S. Z. — Krzyża Kawalerskiego ord. jugosłowiańskiego św. Sawy,

8) *Rolandowi Węckowskiemu*, referendarzowi w M. S. Z. — Krzyża Kawalerskiego I kl. orderu szwedzkiego Wazy,

9) *Tadeuszowi Kowalskiemu*, b. referentowi prasowemu w M. S. Z. — Krzyża Kawalerskiego orderu Orła Estonji.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) Roman Dębicki

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 101.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Nr 63/1/84 Główna Drukarnia Wojskowa.